

Kesän satoa

Olavi Koivukangas

Samoin kuin maanviljelijälle kesäaika on Siirtolaisuusinstituutin johtajalle vuoden kiireisintä aikaa. Kesäisin järjestetään siirtolaisseminaareja ja –juhlia kun ulkosuomalaiset vierailevat Suomessa. Monet siirtolaiset ja heidän jälkeläiset haluavat vierailla instituutissa paitsi tapaamassa instituutin henkilökuntaa, he haluavat etsiä sukututkimukseen tai muihin tarpeisiin liittyviä tietoja siirtolaisrekisteristämme ja arkistostamme. Instituutti on palvelulaitos, ja pyrimme auttamaan vierailijoitamme kaikin tavoin. Ja mielelläni olen ottanut myös kotiini näitä vierailijoita, joihin olen maailmalla tutustunut vuosien varrella. Odotan myös, että instituutti saa ensi syksyn aikana loputkin meille osoitetut tilat kiinteistöstämme Eerikinkatu 34, ja voimme saada kaksi yökyttöön soveltuvaa vierashuonetta. Nämä tilat ovat vielä muutaman kuukauden Turun nuorisoteatterin käytössä, kun lähitöillä sijaitseva nuorisoteatteri joutui siirtymään tilapäisiin tiloihin talonsa remontin ajaksi. On suuri parannus, kun instituutissa vierailevat tutkijat ja muut vieraat voivat majoittua instituuttilakennukseen kaupungin keskustassa.

Kesäkuun 1.–2. päivinä järjestettiin instituutissa yhdessä Turun yliopiston historian laitoksen kanssa seminaari ”Finnish-American immigrants in transition”. Samalla viikolla 5.6. oli yhteistyössä European Multicultural Foundationin kanssa järjestetty konferenssi ”Migrants – a problem or an opportunity?”. EMF:n puheenjohtaja Tara Mukherjee Lontoosta korosti, että Euroopan Unionin tulee muuttaa suhtautumistaan maahanmuuttoon negatiivisesta positiiviseksi ja alkaa hyödyntää maahanmuuttoa. Maahanmuuttopoliittikkaa pohditaan sen kautta, kuinka pitää tulijat pois- tai päästä heistä eroon. Maahanmuuttajat eivät ole ongelma, vaan mahdollisuus.

Heinäkuussa olin Munsalan siirtolaisjuhlassa pitämässä esitelmän aiheesta ”Suomalaiset Uudessa-Seelannissa”. Samalla matkalla pidin puheen siirtolaisjuhlassa Seinäjoen Kalajärvellä, ja luovutin Siirtolaisuusmuseolle taiteilija Martti Vartian Brasilian

Penedosta lahjoittamat kaksi hienoa puutaideteosta, yksi taideteos jäi Siirtolaisuusinstituuttiin Penedo-näyttelyn yhteyteen.

Siirtolaisuusmuseoon Seinäjoelle saapui kesäkuussa Australiasta laivakontissa keininhakkaajien asumus, joka esiteltiin yleisölle. Ja koko kesän olen ollut vilkkaassa sähköpostiyhteydessä Siperiaan tarkoituksena saada Matti Unkurin talo Suomeen siirtolaisuusmuseoon, toivottavasti se saadaan siirrettyä tänne Matti Unkurin jälkeläisen Alexandr Salon avustuksella vuoden loppuun mennessä.

Heinäkuun lopulla Suomen Australian ja Uuden-Seelannin kunniakonsulit puolisoineen vierailivat tutustumassa Siirtolaisuusinstituuttiin Suomen Australian suurlähettilään Glen Lindholmin johdolla.

Kesäkuun 14. päivänä Hiski Salomaan kotipitäjässä Kangasniemellä paljastettiin amerikansuomalaisen kuplettimestarin muistopatsas. En ehtinyt tähän tilaisuuteen, mutta kunnioitamme Hiskin muistoa laittamalla kuvan muistomerkestä tämän lehden etusivulle. Olen iloinen myös siitä että Teatteri Ilona Kangasniemellä on ottanut ohjelmistoonsa tämän kuuluisan lännen lokarin tarinan.

Elokuun 15. päivänä julkaistiin ilmoitus Siirtolaisuusinstituutin johtajan toimesta alkaen 1.1.2010. Loppusuora 35 vuotta kestäneessä mielenkiintoisessa työssäni on alkanut.

The summer harvest

For the farmer and for the director of the Institute of Migration summer is the busiest time of the year. Then many expatriate Finns visit Finland and seminars and celebrations are organized. Many emigrants and their descendants visit the Institute to get information from the emigrant register and/or the archives. We are very satisfied with our present facilities, and when the rest of the building at Eerikinkatu 34 will be at our dis-

posal we can also provide temporary accommodation for visitors.

At the beginning of June the Institute of Migration organized in cooperation with the Turku University Department of History a seminar “Finnish-American immigrants in transition, and a few days later in cooperation with the European Multicultural Foundation a conference on “Migrants a problem or an opportunity?”. June the 14th a statue in honour of the emigrant musician Hiski Salomaa was unveiled in Kangasniemi. I did not have the opportunity to attend, but we pay respect to this famous musician by publishing a picture of the monument on the cover of this issue.

In July I attended the emigrant fest in Munsala and gave a speech on “Finns in New Zealand” On the same

trip I held a speech at the emigrant fest at Kalajärvi in Seinäjoki and presented two wooden sculptures by Martti Vartia, from Penedo in Brazil, to the Emigrant Museum. A sugar cane workers’ shed had arrived from Australia, and it was presented to the public. My present effort is to get the house of Matti Unkuri in Siberia to the museum. At the end of July the honorary consuls of Australia and New Zealand with their spouses visited the Institute of Migration together with Ambassador Glen Lindholm.

The end of my interesting work as director of the Institute of Migration is drawing near. 1.1.2010 I will retire after 35 years of service. Now we are looking for a successor. The ad appeared in the papers August 15th.

Siirtolaisuusrunoja TÄÄLLÄ PUOLEN MAAILMAA

1

Vapauteni on syntynyt maisemasta
jossa maata on silmäkantamattomiin
ja jostain horisontista kimpoaa taivas
ja me uskomme että se alkaa suoraan maasta
se taivas

2

Vapaus joka repii rinnan
sen minä haluan
en rikkauksia vaan vapauden
joka tarjoaa elämän ja totuuden
niistä minä elän
ja rakkaudesta
Niistä säilyy sydämeni keveänä ja vahvana

3

Se maa oli kullan maa ja me maidon valkeat
siitä innostuneina
lähdimme mekin katsomaan
jossain välillä Hull ja New York
ajatuksemme palasivat äidin esiliinaan

jossain siinä välillä
aikamme syötyämme vettä ja leipää
kärsittyämme kylmästä
vieraista kielistä ja hajuista
ajatuksemme palasivat lapsuuden kesiin
vihreälle ruoholle
jossa makasimme katsoen ikuiseen taivaaseen

4

kaukaisesta maasta tulleet
vielä arat mutta voimakkaat
väsyneet ja uskolliset
tahtovat vain elää ja tehdä työtä
siinä kaikki
elämän armoon uskoen
outoa voimaa säteillen
kuin antaen odottaa päivää
jolloin heidän tarinalleen
on aika

Johanna Ainasoja